

Zondag 13 sept 2015. Speech Dam vluchtelingen demo

Judith Sargentini, Europarlementariër voor GroenLinks

- gesproken woord telt -

Dag allemaal. Goed dat jullie hier zijn. Goed dat wij hier zijn om met zijn allen duidelijk te maken: vluchtelingen zijn hier welkom.

Mensen in nood kunnen bij ons op bescherming rekenen.

Politici van rechts zeggen dat we onze grenzen beter moeten bewaken. Maar dat leidt alleen maar tot meer drenkelingen. Tot mensen die stikken in een koelwagen. Onze grenzen zijn dicht en dus worden mensen gedwongen met smokkelaars in zee te gaan. Het is de papierengrens die gevaarlijker is dan het hek. Ambassades verschaffen vluchtelingen geen visum, familieleden kunnen vaak niet voldoen aan de eisen van gezinsmigratie die onze overheid stelt. Als een Syrische vluchteling in Istanbul aan de poort staat van het Nederlandse consulaat, komt hij meestal niet eens verder dan de bewakers.

Om mensen de gevaarlijke overtocht te besparen, kunnen we ze beter zelf hierheen brengen. Ruimhartig visa verstrekken, asiel aanvragen op de ambassade, geen financiële eisen aan gezinshereniging, en veel meer mensen opnemen uit vluchtelingenkampen van de UNHCR. We zijn met 500 miljoen Europeanen en hebben tot nu toe 350 duizend Syriërs opgenomen. Turkije vangt nu 2 miljoen Syriërs op. Libanon meer dan een miljoen. Dat zijn toch geen verhoudingen?

Eigenlijk is dit geen vluchtelingencrisis, maar een bestuurscrisis. Vluchtelingen die in Hongarije als vee in de modder staan, maar die bij aankomst in München binnen enkele uren een opvangplek krijgen. Het laat zien dat we de opvang best aankunnen, maar dat er een gebrek is aan politieke wil. Dat lidstaten niet solidair zijn met elkaar, niet solidair met vluchtelingen.

Maandag, morgen, komen de Europese ministers van justitie en binnenlandse zaken

in Brussel bijeen om te praten over eerlijke verdeling van vluchtelingen over alle Europese lidstaten.

Afgelopen week deed Jean Claude Juncker een vooruitstrevend voorstel om 160,000 vluchtelingen uit Italië, Griekenland en Hongarije te verdelen over alle Europese landen. Ik weet 160.000 is niet genoeg, maar het is een begin.

Het Europees parlement van links tot rechts steunde hem. Maar wat gaan de Europese lidstaten doen? Blijven ze naar elkaar kijken en het kinderachtige spelletje spelen: ik doe alleen maar mee als zij ook meedoen? Of nemen ze hun verantwoordelijkheid en laten ze zien dat wij een gastvrij continent zijn? Een continent dat de mensenrechten respecteert, weet dat we in het nabije verleden vaak genoeg zelf leveranciers van vluchtelingen zijn geweest; dus nu klaar staat om mensen die vluchten voor oorlog een nieuw thuis te geven.

Ik verwacht van onze regering in Den Haag dat ze niet meedoen met het spelletje van weggijken. Dat ze een voorbeeld neemt aan Angela Merkel en samen met haar een kopgroep vormt die zegt: vluchtelingen kom maar bij ons. Laat al die regingsleiders een voorbeeld nemen aan hun burgers die de laatste weken massaal in actie zijn gekomen om mensen in nood te helpen.

Ik schaam me dan ook als ik zie hoe de kabinetspartijen VVD en Partij van de Arbeid elkaar vinden in een compromis om vluchtelingen te weren. De smoes van de opvang in de regio.

Een kamp is een kamp. Je kunt van tenten, caravans maken en je kunt straatverlichting aanleggen, maar in een kamp blijf je altijd hulpeloos. Je staat in de rij voor eten. Je mag niet werken, je mag niet studeren. Hoe voed je je kinderen daar op? Dat is geen leven, dat is overleven.

Ik heb de afgelopen jaren een aantal UNHCR kampen bezocht. Aan het einde van de dag mocht ik dan weer naar mijn hotel. Naar een warme douche om het woestijnzand uit mijn haar te wassen. Naar de airconditioning om lekker koel bij te slapen. De vluchtelingen bleven achter in hun tenten en zonder zicht op een betere toekomst.

De oorlog in Syrië duurt al meer dan vier jaar. En ik zie er nog geen einde aan komen.
En vergeet Eritrea niet, Sudan, Somalië.

Het angstbeeld is toch de kampen waar de Palestijnen wonen. Ze wonen er al sinds 1948. Generatie op generatie afhankelijk van voedselhulp.

Ouders zoeken een beter bestaan voor hun kinderen. Jongeren zoeken een toekomst.
Wat zou jij doen? Blijven wachten, of opzoek naar een betere toekomst?

We moeten de werkelijkheid onder ogen zien. Europa moet meer vluchtelingen opvangen en Europa kan dat ook. En laten we daarbij niet de fout maken te denken dat het tijdelijk is. Dat we met een stapelbed en drie maaltijden per dag genoeg doen. Laten we dit nu eens goed doen. Tot nu toe vindt Nederland dat asielzoekers die nog in procedure zijn, niet het gevoel moeten hebben dat ze welkom zijn. Ze krijgen niet de kans om te studeren en ze mogen niet werken. Procedures kunnen lang duren, maar mensen worden snel ouder. Een lichtpuntje van dat verschrikkelijke debat in de Tweede Kamer afgelopen donderdag was, dat de Kamer op voorstel van GroenLinks gezegd heeft dat asielzoekers meteen moeten kunnen beginnen met het opbouwen van een nieuw leven. Werk en scholing geven mensen waardigheid. Waardigheid die mensen tijdens hun vlucht verloren zijn.

Vrienden, laten wij vluchtelingen in Nederland, in Europa, hun waardigheid terug geven. Laten wij vluchtelingen welkom heten.

Dankjulliewel. Heb een hele goede middag.